

Byla C-405/24

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2024 m. birželio 11 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Naczelny Sąd Administracyjny (Lenkija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2024 m. kovo 26 d.

Kasatorė:

L. s.c.

Kita kasacinio proceso šalis:

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

NUTARTIS

2024 m. kovo 26 d.

Naczelny Sąd Administracyjny (Vyriausiasis administracinis teismas) <...>

<...>

Izba Finansowa (Finansinių bylų kolegija),

2024 m. kovo 12 d. posėdyje išnaginėjusi

L. s.c. <...> kasacinį skundą

dėl *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* (Varšuvos vaivadijos administracinis teismas)

2019 m. gruodžio 12 d. sprendimo <...>

byloje dėl *L. s.c.* <...> skundo

dėl *Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej* (Nacionalinės mokesčių informacijos tarnybos direktorius)

2019 m. vasario 22 d. <...> išankstinio sprendimo

dėl pridėtinės vertės mokesčio,

nutaria:

1. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį <...> Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pateikti tokį prejudicinį klausimą: „Ar pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 143 straipsnio 1 dalies b punkto <...> ir 2006 m. spalio 5 d. Tarybos direktyvos 2006/79/EB dėl nekomercinio pobūdžio smulkių prekių siuntų importo iš trečiųjų šalių atleidimo nuo mokesčių 1 straipsnio <...> nuostatas, atsižvelgiant į Direktyvos 2006/79 3 konstatuojamąją dalį ir 2009 m. lapkričio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemą (OL L 324, 2009 12 10, toliau – Reglamentas Nr. 1186/2009), 25 straipsnį, draudžiamos nuostatos, kaip antai *Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług* (2004 m. kovo 11 d. Įstatymas dėl prekių ir paslaugų mokesčio) (<...> toliau – PVM įstatymas) 52 straipsnio 1 dalis, pagal kurią nėra neapmokestinamas PVM prekių, esančių siuntoje, kurią iš trečiosios šalies teritorijos siunčia fizinis asmuo ir kuri skirta fiziniam asmeniui, gyvenančiam kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje nei ta, į kurią importuojama, importas?

2. <...>

MOTYVAI

I. Teisinis pagrindas

II. Sąjungos teisė

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (<...> toliau – Direktyva 2006/112/EB) 143 straipsnio 1 dalies b punktas:

Valstybės narės PVM neapmokestina sandorių, pagal kuriuos: galutinai importuojamos prekės, kai importą reglamentuoja Tarybos direktyvos 69/169/EEB, 83/181/EEB ir 2006/79/EB.

2006 m. spalio 5 d. Tarybos direktyvos 2006/79/EB dėl nekomercinio pobūdžio smulkių prekių siuntų importo iš trečiųjų šalių atleidimo nuo mokesčių (<...> toliau – Direktyva 2006/79) 1 straipsnis:

1. Nekomercinio pobūdžio smulkios prekių siuntos iš trečiųjų šalių, kurias siunčia privatus asmenys kitiems privatiems asmenims valstybėje narėje, importo metu atleidžiamos nuo apyvartos ir akcizo mokesčių.

2. Taikant 1 dalį, „nekomercinio pobūdžio smulkios siuntos“ – tai siuntos, kurios:

- a) siunčiamos nereguliariai;
- b) sudarytos tik iš gavėjų asmeniniam arba jų šeimos naudojimui skirtų prekių, kurių pobūdis ir kiekis neduoda jokie pagrindo manyti, kad jos importuojamos komerciniu tikslu;
- c) sudarytos iš prekių, kurių bendra vertė ne didesnė kaip 45 EUR;
- d) siuntėjo siunčiamos gavėjui be jokio atlygio.

Direktyvos 2006/79 3 konstatuojamoji dalis

Tuo tikslu taikytinos atleidimo nuo mokesčių ribos dėl praktinių priežasčių turėtų kiek galima labiau atitikti 1983 m. kovo 28 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 918/83, nustatančiame Bendrijos atleidimo nuo maitų sistemą, numatytas ribas Bendrijos atleidimo nuo maitų sistemoje.

2009 m. lapkričio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo maitų sistemą (<...> toliau – Reglamentas Nr. 1186/2009), 25 straipsnis

1. Atsižvelgiant į 26 ir 27 straipsnius, prekių siuntas, kurias privatus asmuo siunčia iš trečiosios šalies privačiam asmeniui, gyvenančiam Bendrijos muitų teritorijoje, leidžiama įvežti be importo muitų, jeigu tos įvežamos siuntos yra nekomercinio pobūdžio.

Šioje dalyje numatytas atleidimas nuo importo muitų netaikomas iš Heligolando salos siunčiamoms prekių siuntoms.

2. 1 dalyje įvežamos siuntos yra „nekomercinio pobūdžio“, jeigu:

- a) siunčiamos nereguliariai;
- b) susideda tik iš gavėjo ar jo šeimos asmeniniam vartojimui skirtų daiktų, nei savo pobūdžiu, nei kiekiu nepanašių į komercinius;
- c) yra siuntėjo siunčiamos gavėjui be jokio užmokesčio.

2. Nacionalinė teisė

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (2004 m. kovo 11 d. Prekių ir paslaugų mokesčio įstatymas) (*Dz. U.* 2018, 2174 pozicija su pakeitimais; toliau – PVM įstatymas):

52 straipsnis. 1. Nepažeidžiant 2 dalies, atleidžiamas nuo mokesčio prekių, esančių siuntoje, kurią fizinis asmuo siunčia iš trečiosios šalies ir kuri skirta šalies teritorijoje gyvenančiam fiziniam asmeniui, importas, jei kartu tenkinamos šios sąlygos:

- 1) prekių kiekis ir rūšis nerodo jų komercinės paskirties;
- 2) gavėjas neprivalo sumokėti siuntėjui jokio atlygio už siuntos gavimą;
- 3) siuntos siunčiamos nereguliariai.

2 straipsnis. 1) Nepažeidžiant 2a straipsnio, kai toliau nurodytose nuostatose kalbama apie šalies teritoriją, ši sąvoka reiškia Lenkijos Respublikos teritoriją.

II. Faktinės aplinkybės

1. Procedūra mokesčių institucijoje

1.1. *L. s.c.* <...> (toliau – bendrovė arba pareiškėja) pateikė *Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej* (Nacionalinės mokesčių informacijos tarnybos direktorius, toliau – KIS direktorius) prašymą priimti išankstinį sprendimą dėl PVM. Prašyme apibūdindama faktines aplinkybes ir būsimą įvykį, ji nurodė, kad vykdydama veiklą, be kita ko, verčiasi krovinių ekspedijavimu, iš trečiųjų šalių (daugiausia Jungtinių Amerikos Valstijų ir Kanados) teritorijos fizinių asmenų siunčiamų siuntų, skirtų fiziniams asmenims Europos Sąjungos valstybėse narėse (daugiausia

Lenkijoje, Lietuvoje, Rumunijoje, taip pat Čekijoje, Slovakijoje) arba kitose ne Europos Sąjungos (toliau – Sąjunga) šalyse, muitiniu įforminimu.

Jos klausimo dalykas – kokias pasekmes pagal PVM teisę sukelia siuntų, atitinkančių visas toliau nurodytas sąlygas, išleidimo į apyvartą Lenkijoje procedūra:

- siuntas siunčia siuntėjai fiziniai asmenys iš trečiųjų šalių, nepriklausančių Europos Sąjungai (pvz., Jungtinių Amerikos Valstijų, Kanados ir kt.),
- siuntos skirtos individualiems gavėjams fiziniams asmenims Lenkijoje arba kitose Europos Sąjungos šalyse (pvz., Lietuvoje, Rumunijoje, Čekijoje, Slovakijoje, Bulgarijoje ir kt.),
- siuntoje esančių prekių kiekis ir rūšis nerodo jų komercinio pobūdžio,
- gavėjas neprivalo mokėti siuntėjui atlygio už siuntos gavimą,
- siuntos siunčiamos nereguliariai,
- bendra siuntose esančių prekių vertė neviršija 45 EUR, o siuntose esančių prekių kiekiai ir limitai neviršija PVM įstatymo 52 straipsnio 2 dalyje nustatytų kiekių ir limitų.

Atsižvelgdama į pirmiau pateiktą aprašymą, bendrovė pateikė tokį klausimą:

Ar nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis (būsimas įvykis), prekių, esančių siuntoje, kurią fizinis asmuo siunčia iš trečiosios šalies, nepriklausančios Europos Sąjungai, teritorijos ir kuri yra skirta fiziniam asmeniui, gyvenančiam kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje nei Lenkija, importui Lenkijoje bus taikoma PVM įstatymo 52 straipsnio nuostata dėl neapmokestinimo PVM (darant prielaidą, kad yra tenkinamos kitos PVM įstatymo 52 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose ir 52 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos), atsižvelgiant į Tarybos direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b punkto ir Tarybos direktyvos 2006/79/EB formuluotę?

Bendrovės nuomone, prekių, esančių siuntoje, kurią fizinis asmuo siunčia iš trečiosios šalies, nepriklausančios Europos Sąjungai, teritorijos ir kuri yra skirta fiziniam asmeniui, gyvenančiam kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje nei Lenkija, importui Lenkijoje bus taikoma PVM įstatymo 52 straipsnio nuostata dėl neapmokestinimo PVM (darant prielaidą, kad yra tenkinamos kitos PVM įstatymo 52 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose ir 52 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos), atsižvelgiant į Tarybos direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b punkto ir Tarybos direktyvos 2006/79/EB formuluotę.

1.2. 2019 m. vasario 22 d. išankstiniame sprendime KIS direktorius konstatavo, kad bendrovės pozicija yra neteisinga. Jis nusprendė, kad nagrinėjamu atveju prekių, esančių siuntoje, kurią fizinis asmuo siunčia iš trečiosios šalies teritorijos

ir kuri skirta fiziniam asmeniui kitoje nei Lenkija Europos Sąjungos valstybėje narėje, importui Lenkijoje neapmokestinimas netaikomas.

III. Procesas administraciniuose teismuose

1. 2019 m. gruodžio 12 d. sprendimu <...> *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* (Varšuvos vaivadijos administracinis teismas) atmetė bendrovės skundą dėl 2019 m. vasario 22 d. KIS direktoriaus išankstinio sprendimo.

Pirmosios instancijos teismas sprendimo motyvuojamojoje dalyje visų pirma nurodė byloje taikytinas nacionalines ir Sąjungos teisės normas. Jis atkreipė dėmesį į tai, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b punkte, kalbėdamas apie prekių importo neapmokestinimą, nurodė valstybę narę, o ne Bendriją, kaip visų jos valstybių narių teritoriją.

Teismas pažymėjo, kad Direktyvos 2006/112/EB 5 straipsnio 2 punkte pateiktoje sąvokos „valstybė narė“ apibrėžtyje vartojama formuluotė „valstybės narės teritorija“ šiuo atveju reiškia ne Bendrijos teritoriją, o kiekvieną valstybę narę atskirai. Todėl iš nacionalinių ir Sąjungos teisės aktų matyti, kad neapmokestinamos siuntos, siunčiamos asmenims, gyvenantiems atitinkamoje valstybėje narėje, o ne Bendrijos teritorijoje.

Pirmosios instancijos teismo nuomone, Sąjungos teisės aktų leidėjas, nustatydamas, kad neapmokestinamos siuntos, skirtos fiziniams asmenims, gyvenantiems bet kurioje Bendrijos valstybėje narėje, Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b punkte būtų pavartojęs sąvoką „Bendrija“, o ne „valstybė narė“. Tai patvirtina faktas, kad pridėtinės vertės mokestis yra teritorinis mokestis, kuris atsispindi ne tik sąvokoje „valstybės narės teritorija“, bet ir taisyklėse, susijusiose su paslaugų teikimo vieta tiekiant prekes. Tai reiškia, kaip nurodė pirmosios instancijos teismas, kad teritorinė Direktyvos 2006/112/EB taikymo sritis sutampa su kiekvienos valstybės narės pridėtinės vertės mokesčio taisyklių taikymo sritimi. Todėl pareiškėjos pateiktas tiek PVM įstatymo 52 straipsnio, tiek Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b punkto aiškinimas yra išplėstinio pobūdžio ir peržengia nurodytose nuostatose įtvirtintos teisės normos turinį.

Taigi, teismo nuomone, kalbant apie prekių importo apmokestinimo vietą pagal nurodytas nuostatas, teisės aktų leidėjas, PVM įstatymo 52 straipsnyje nustatydamas, kad fizinis asmuo, kuriam skirtos prekės, turi gyventi Lenkijos teritorijoje, nesusiaurina įgyvendinto neapmokestinimo taikymo srities. Tiek iš Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b punkto, tiek iš PVM įstatymo 52 straipsnio matyti, kad prekės turi būti importuojamos privačiam asmeniui prekių importo valstybėje narėje. Todėl, jei prekės importuojamos Lenkijos teritorijoje, kurioje pripažįstamas prekių importas, fizinis asmuo, kuriam importuojamos prekės, turėtų gyventi Lenkijoje.

2. Bendrovė, kasaciniame skunde skųsdama visą nurodytą sprendimą, tvirtina, kad buvo pažeistos šios teisės nuostatos:

- 1) PVM įstatymo 52 straipsnio 1 dalis, siejama su Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 1 dalies b punktu ir 3 konstatuojamąja dalimi ir Tarybos direktyvos 2006/79/EB 1 straipsnio 1 dalimi, – dėl neteisingo aiškinimo;
- 2) *Konstytucja RP* (Lenkijos Respublikos Konstitucija) 91 straipsnio 3 dalis, siejama su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (<...> toliau – SESV) 288 straipsnio trečia pastraipa, PVM įstatymo 52 straipsnio 1 dalimi, Direktyvos [2006/112/EB] 143 straipsnio 1 dalies b punktu ir 3 konstatuojamąja dalimi ir Direktyvos 2006/79 1 straipsnio 1 dalimi, – dėl neteisingo materialinės teisės nuostatos taikymo vertinimo ir tokio vertinimo nulemtos jos netaikymo;
- 3) Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 1 dalies b punktas, siejamas su Direktyvos 2006/79 1 straipsnio 1 dalimi ir 3 konstatuojamąja dalimi, – dėl neteisingo materialinės teisės nuostatų taikymo vertinimo, lėmusio jų netaikymą byloje, nors jos turėjo būti taikomos;
- 4) Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 1 dalies b punktas, siejamas su Direktyvos 2006/79 1 straipsnio 1 dalimi, – dėl neteisingo aiškinimo, nes pirmosios instancijos teismas pripažino teisingu KIS direktoriaus aiškinimą, kad formuluotė „privatus asmuo valstybėje narėje“ turi būti aiškinama kaip privatus asmuo konkrečioje valstybėje narėje, t. y. toje, kurioje vyksta importas (prekių importo pripažinimas), nors ši formuluotė turi būti aiškinama taip, kad tai bet kuris privatus asmuo bet kurioje Sąjungos valstybėje narėje;
- 5) Direktyvos 2006/79 1 straipsnio 1 dalis, siejama su Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 1 dalies b punktu ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009 25 straipsnio 1 dalimi, – dėl neteisingo aiškinimo, nes buvo sutikta su išankstiniame sprendime išdėstyta pozicija, kad vartojama formuluotė „privatus asmuo valstybėje narėje“ turi būti aiškinama kaip reiškianti privatų asmenį valstybėje narėje, kurioje vyksta importas, t. y. prekių importo pripažinimas, nors ši formuluotė turi būti aiškinama kaip reiškianti bet kurį privatų asmenį bet kurioje Sąjungos valstybėje narėje;
- 6) SESV 288 straipsnio trečias sakinytis, siejamas su PVM įstatymo 52 straipsnio 1 dalimi, Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 1 dalies b punktu ir 3 konstatuojamąja dalimi, Direktyvos 2006/79 1 straipsnio 1 dalimi ir Reglamento Nr. 1186/2009 25 straipsnio 1 dalimi, – dėl neteisingo aiškinimo, nes buvo pripažinta, kad Direktyvos 2006/79 nuostatos Lenkijos teisės sistemoje įgyvendintos tinkamai, t. y. kad Lenkijos teisės aktų leidėjas įvykdė direktyvos tikslą siekiamo rezultato atžvilgiu, o PVM įstatymo 25 straipsnio 1 dalies įžanginiame sakinyje vartojama formuluotė „skirta šalies teritorijoje gyvenančiam fiziniam asmeniui“ apibrėžia prekių importo neapmokestinimo PVM taikymo sritį prieštaraujama Direktyvos 2006/79 3 konstatuojamojoje dalyje numatytam tikslui: „taikytinos atleidimo nuo mokesčių ribos <...> turėtų kiek galima labiau atitikti <...> numatytas ribas Bendrijos atleidimo nuo maitų sistemoje“;

7) PVM įstatymo 52 straipsnio 1 dalis, siejama su SESV 18 straipsniu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 326, 2012 10 26, toliau – Chartija) 21 straipsnio 2 dalimi, – dėl neteisingo aiškinimo, nes buvo pripažinta, kad PVM įstatymo 52 straipsnio 1 dalies (įžanginis sakinys) formuluotė neprieštarauja SESV 18 straipsnyje ir Chartijos 21 straipsnio 2 dalyje įtvirtintam nediskriminavimo principui, o PVM įstatymo 52 straipsnio 1 dalies (įžanginis sakinys) aiškinimas lėmė draudimo diskriminuoti Sąjungos piliečius pažeidimą;

8) *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Administracinių bylų teisenos įstatymas; toliau – PPSA) 146 straipsnio 1 dalis, siejama su 145 straipsnio 1 dalies 1 punkto a papunkčiu ir 151 straipsniu, – dėl išankstinio sprendimo nepanaikinimo.

Remdamasi nurodytais pagrindais bendrovė prašo panaikinti visą skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą nagrinėti iš naujo <...>.

<...>

Atsiliepime į kasacinį skundą KIS direktorius prašo kasacinį skundą atmesti ir priteisti patirtas bylinėjimosi išlaidas.

IV. Nacionalinio teismo (NSA) prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvai

1. *Naczelny Sąd Administracyjny* prejudiciniu klausimu siekia gauti Teisingumo Teismo atsakymą, ar išankstinį sprendimą priėmusios institucijos pozicija, kad prekių, esančių siuntoje, kurią fizinis asmuo siunčia iš trečiosios šalies teritorijos ir kuri yra skirta fiziniam asmeniui, gyvenančiam kitos Europos Sąjungos valstybės narės nei šalies, į kurią importuojama, teritorijoje, importui neapmokestinimas PVM netaikomas, yra teisinga.

2. Byloje išryškėjo dvi skirtingos pozicijos.

2009 m. liepos 2 d. sprendime byloje C-7/08 <...> Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagal 1983 m. kovo 28 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 918/83, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo maitų sistemą, iš dalies pakeisto 1991 m. lapkričio 7 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3357/91, 27 straipsnį nedraudžiama rinkinei prekių siuntai, kurios bendra vertė didesnė nei 27 straipsnyje nustatyta riba, bet, vertinant atskirai, prekės yra menkavertės, taikyti atleidimo nuo importo maito, su sąlyga, kad rinktinės siuntos kiekvienas siuntinys būtų individualiai adresuotas gavėjui Europos bendrijoje. Šiuo atžvilgiu aplinkybė, kad gavėjo sutarties partneris pats įsteigtas Europos bendrijoje, nėra svarbi, nes prekės išgabentos tiesiai iš trečiosios valstybės šioms gavėjams.

Taigi aplinkybė, kad pagrindinėje byloje aptariamoms siuntoms, kurių individuali vertė mažesnė nei 22 eurai, į maitinę pristatomos sugrupuotos, kad būtų siunčiamos į Bendriją, nekliudo taikyti joms atleidimo nuo maitų, nes nuo jų išsiuntimo iš trečiųjų valstybių kiekvieno siuntos gavėjas yra nustatytas (sprendimo 38 punktas).

Antra, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 2287/83 trečią konstatuojamąją dalį, norint išvengti piktnaudžiavimo atleidimu nuo muitų ir iš jo kylančio konkurencijos iškraipymo, atleidimo nuo importo muitų galima netaikyti prekių siuntoms, kurioms prieš išleidžiant į laisvą apyvartą buvo taikoma kita muitinės procedūra. Todėl atleidimas nuo muitų turi būti taikomas tik siuntoms, išsiųstoms tiesiogiai iš trečiosios valstybės fiziniam ar juridiniam asmeniui Bendrijoje (sprendimo 42 punktas).

Tačiau vien aplinkybė, kad *ECI* įsteigta Bendrijoje, neleidžia nuspręsti, jog pagrindinėje byloje aptariamoms prekėms buvo taikoma kita muitinės procedūra prieš jas išleidžiant į laisvą apyvartą Bendrijoje. Bet kuriuo atveju (nacionaliniam teismui tai patikrinus) iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos nematyti, kad taip buvo pagrindinėje byloje aptariamų siuntų atveju (sprendimo 43 punktas).

Iš to, kas pasakyta, aišku, kad iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 918/83 27 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo nedraudžiama rinktinei prekių siuntai, kurios bendra vertė didesnė nei 27 straipsnyje nustatyta riba, bet, vertinant atskirai, prekės yra menkavertės, taikyti atleidimo nuo importo muto, su sąlyga, kad rinktinės siuntos kiekviena siunta būtų individualiai adresuota gavėjui Bendrijoje. Šiuo atžvilgiu aplinkybė, kad gavėjo sutarties partneris pats įsteigtas Bendrijoje, nėra svarbi, nes prekės išgabentos tiesiai iš trečiosios valstybės šioms gavėjams (sprendimo 49 punktas).

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pateiktas Sąjungos teisę atitinkantis aiškinimas leido iš trečiosios šalies į Europos Sąjungos teritoriją importuotų prekių neapmokestinti pridėtinės vertės mokesčiu nepriklausomai nuo to, ar siunta iš pradžių buvo atvežta į vieną valstybę narę, o vėliau išsiųsta individualiam gavėjui kitoje valstybėje narėje.

Nacionalinių teismų jurisprudencijoje pabrėžiama, kad PVM įstatymo 52 straipsnio 1 dalies nuostata dėl prekių, esančių rinktinėje siuntoje, kurią fizinis asmuo siunčia iš trečiosios šalies teritorijos į Lenkijos Respublikos teritoriją ir kuri skirta fiziniam asmeniui, importo neapmokestinimo taikoma prekėms, esančioms rinktinėje siuntoje, skirtoje Lenkijos Respublikos teritorijoje gyvenančiam fiziniam asmeniui, jeigu prekių kiekis ir rūšis nenurodo jų komercinės paskirties, jų gavėjas neprivalo mokėti siuntėjui atlygio, susijusio su siuntos gavimu ir siuntos yra siunčiamos nereguliariai.

Kita vertus, ta nuostata dėl prekių importo neapmokestinimo netaikoma prekėms, esančioms rinktinėje siuntoje, siunčiamoje iš trečiosios šalies teritorijos į Lenkijos Respublikos teritoriją fiziniam asmeniui, gyvenančiam Bendrijos teritorijoje, už Lenkijos Respublikos teritorijos ribų (2023 m. balandžio 13 d. NSA sprendimas <...>).

Sprendimo motyvuojamojoje dalyje pažymėta, kad negalima pagrįstai teigti, jog „Direktyvos 2006/79/EB nuostatose išskiriama išsiųstų prekių galutinio gavėjo gyvenamoji vieta (buveinė)“, kai, kaip paaiškinta pirma, prekių importo vieta yra

valstybė narė. Tiek mokestinė prievolė importuojant prekes, tiek su importu susijusi nuostata dėl neapmokestinimo, taikoma nekomercinio pobūdžio prekių importui mažomis siuntomis, kurias privatus asmuo iš trečiosios šalies siunčia kitam privačiam asmeniui valstybėje narėje, yra susijusios su galutinio siunčiamų prekių gavėjo gyvenamąja vieta (buveine) valstybėje narėje.

Toks sprendimas nepažeidžia kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje taikomos pridėtinės vertės mokesčio sistemos, nes neatleidžia nuo pridėtinės vertės mokesčio.

<...>

DARBINIS VERTIMAS